

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Ved en Skolehøjtid.

Citation: Richardt, Chr.: "Ved en Skolehøjtid.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt01-shoot-workid69438.pdf> (tilgået 16. maj 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

Ved en Skolehøjtid. (Den 10 Septbr. 1864.)

I.

Kor.

☒ Om rusted' vi vil være
til Livets Kamp og Strid,
da maa vi Noget lære,
mens dertil det er Tid;
skal vi med Ære færdes
i Spydgudindens Hær,
da maa vi tidlig hærdes
til Aandens Vaabenfærd.

☒ Af Kundskab maa vi smedde
os selv en Brynje blaa,
og flittig sammenledde
de tusind Ringe smaa;
i Modersmaalets Esse,
ved Sandheds Lueskjær
vi hamre maa og hvæsse
Forstandens gode Sværd.

☒ Men Arbejdsaar os vente,
om Maalet naae vi vil,
og langvejs maa vi hente
den Malm vi trænge til:
I Oldtids dunkle Gange,
og ved Naturens Bryst,
fra Nordens Sagn og Sange,
fra Hellas' rige Kyst.

123

Solo.

☒ Ære Akademos' Lund!
Ære Hver, som Sandhed søgte I
Ham, som lærte, mens han spøjte,
Døden drak med Smil om Mund!
Ære Sangens Morgengry!
Kunstens stærke Manddomsalder!
Tankens ranke Søjlehaller!
De, som staa, naar Stenen falder,
Slægt paa Slægt til varigt Ly.

☒ Dog, hvor herligt Hellas' Strand
straaler over Folkevrimlen, -
dog har nærmere til Himlen
Sinai fra Ørknens Sand:
Med en evig Dommens Røst
ruller Lovens Tordentale
fra den øde Klippesvale,
lyner over Bjerg og Dale,
gjennembæver hvert et Bryst.

☒ Men saa tidt den bange Sjæl
sukker: hvor er Fred at finder
Spørger: hvor er Liv at vinde,

hvor er Salighedens Væld?
See, da tier Helikon;
da kan Sinai kun true;
men fra Korsets lave Tue
kan vi Himlen aaben skue,
kan vi naae vor Frelsers Haand.

124

Kor.

⌘ Mætted vi vor Lærdomshunger,
kunde tolke alle Tunger,
kunde Sprogets Streng sno,
kjendte hver en Himlens Stjerne;
sanked al vor Videns Kjerne;
det var Tomhed, uden Tro.

⌘ Men hvor Mulden er beredet,
og en hellig Kilde ledet
gjennem Sjælens dybe Grund;
der vil Kundskab give Grøde,
Aand og Hjerte finde Føde,
Viljen vorde stærk og sund.

⌘

II.

⌘ Saa vil vi da øve vort Øje, vor Mund,
som Fuglen i Lunden sin Strube,
og nytte vor Evne og øge vort Pund,
og grave i Kundskabens Grube;
af Slægters Bedrift,
af Skabningens Skrift
som Bierne sanke til Kube.

⌘ Og gik der et Uvejr med knusende Magt
Saa vildt over Dannemarks Strande,
desmeer maa vi Ungskoven tage i Agt,
at Grenenes Marv sig kan danne;
og bede vor Gud
bevare hvert Skud,
saa atter det løves om Lande.

125